

به نام خدا

پیشنهاد شورای متحد ملی افغانستان برای شورای ملی

در مورد قانونمند شدن حضور نیروهای خارجی در کشور

شهر کابل : 1385 / 12 / 24

بیش از پنج سال از حضور نیرو های خارجی در افغانستان می گذرد ؛ دسته های اولی این نیرو ها که به نیرو های ائتلاف مسما اند ، تحت رهبری امریکا روز های پس از حادثه ی 11 سپتامبر وارد افغانستان شدند ؛ دسته های دیگر - که عمدتاً اروپاییها را در بر می گیرد - زیر نام آیساف پس از کنفرانس بن و فیصله ی شورای امنیت . و سپس فرماندهی این دسته ها به " سازمان اتلانتیک شمالی " (ناتو) محول گردید . اما در مؤثریت و کارایی این نیروها در تامین امنیت و سرکوب تروریسم جای تردید است ؛ طالبان و القاعده طی دو سه سال اخیر قوتِ روبه افزایش یافته اند ؛ هر روز شاهد به خاک و خون کشیده شدن هموطنان خود هستیم . تلفات به غیر نظامیان نه تنها از جانب طالبان و القاعده ، بل از جانب نیرو های خارجی نیز وارد می آید .

در عرصه ی سیاسی ، آنچه مایه ی نگرانی مردم است همانا رابطه ی مشکوک و معامله های خود سرانه ی این نیرو ها با دشمنان مردم افغانستان است . علاوه بر این ، حضور ناقانونمند و خود سر نیرو های خارجی ، اسباب تحریک و انگیزه های ترغیب عده یی از هموطنان در اقدامات خشونتبار - موسوم به انتحاری - گردیده است . با توجه به بالا گرفتن اختلافات میان بعضی از کشور های همسایه با بعضی از قدرتهای جهانی ، اینکه این نگرانی قوت می گیرد که افغانستان تخته ی خیز و تیرکش تهدید بر ضد همسایگان خواهد شد ؛ نگرانی کشور های همسایه و منطقه از حضور ناقانونمند نیرو های خارجی در افغانستان ، موجه و امر قابل درک است . در مجموع ، حضور ناقانونمند و کمتر مؤثر نیروهای خارجی در افغانستان ، باعث روحیه یافتن مخالفان و طولانی شدن جنگ ، افزایش مداخلات خارجی ، نگرانی همسایه ها و قدرتهای منطقوی ، تضعیف اردوی ملی ، و نقض استقلال و حاکمیت ملی افغانستان خواهد بود .

با آن که این موضوع حیاتی و این مساله ی ملی ، از آغازین روز های تحول اخیر ، مورد توجه حلقه های ملی قرارگرفت و طنین طرح آن درلویه جرگه ی تصویب قانون اساسی ، به گوش همگان رسید ؛ و در این میان شورای متحد ملی افغانستان ، رسیدگی به این مساله را از اهم وظایف ملی خود دانست و آن را درکنار چهار هدف دیگر ، دربرنامه های خویش جای داد . با این حال حکومت افغانستان نه تنها با بی اعتنایی از کنار این مساله گذشت و حوادث خونین و خفت بار سالیان پسین و از جمله فاجعه های المناک کشتار غیرنظامیان در روز های اخیر در ننگرهار ، کاپیسا و هلمند را ، فقط با اظهار تقیح و تسلیت نادیده گرفت ، بل خواهان افزایش این نیروها نیز هست ؛ درحالی که هیچ سند ملی که مبین چگونگی حضور نیروهای خارجی در افغانستان باشد ، وجود ندارد .

جا دارد که شورای ملی افغانستان به این امر توجه جدی مبذول دارد و قضیه را درهمسویی و مشوره با سایر نهاد های ملی و جامعه ی مدنی ، به بحث بگیرد و فیصله ی قاطع و شجاعانه در این مورد صادر کند .

شورای متحد ملی ، راهکار زیر را برای قانونمندشدن حضور نیرو های خارجی در افغانستان پیشنهاد می کند و خواستار حمایت شورای ملی افغانستان در تحقق اهداف مطروحه می باشد :

- 1- ضرورت و حضور نیروهای بین المللی ، توسط شورای ملی مشخص شود ؛
- 2- مدت حضور نیروهای بین المللی در افغانستان توسط شورای ملی با توجه به ماده ی اول تعیین گردد؛
- 3- تعداد و نوع و ترکیب نیروهای خارجی تعیین شود . نیروهای خارجی با اخذ سوق الجیش های معین در خارج شهر ها جا به جا شوند ؛
- 4- شعاع و دایره ی عملکرد آنها عمدتاً سرحدات متشیخ افغانستان مشخص گردد ؛
- 5- مبتنی بر اصل استقلال و حاکمیت ملی ، مجرمان و متخلفان نظامی و غیر نظامی خارجی ، باید مطابق قوانین نافذ در افغانستان محاکمه و مجازات گردند ، در صورتی که مقرر و یا عهدنامه یی ، خلاف این امر وجود داشته باشد ، از جانب شورای ملی ملغی اعلان گردد.

6- زندانهای متعلق به نیروهای خارجی ، در پایگاه های نظامی آنها و در شهر ها ، باید غیر قانونی اعلان گردد ، زندانیان افغان که در داخل کشور اسیر نیرو های خارجی و یا تحویل آنها گردیده اند ، به افغانستان بازگردانده شوند و طبق قوانین کشوری محاکمه و مجازات گردند .

7- شورای ملی با صدور مصوبه یی ، استفاده از خاک و فضای افغانستان را غرض حمله ، تهدید و توطئه برضد کشور های همسایه ، منطقه و سایر کشورهای جهان ممنوع کند .

تبصره: در صورت موافقت شورای ملی به حضور نیروهای بین المللی در کشور ، شرایط این حضور می باید هر سال به بحث گرفته شود .

8- شورای ملی برای رسیدن به خود کفایی امنیتی کشور در حفظ سرحدات و تامین امنیت داخلی ، اجرای خدمت سربازی را که مکلفیت اتباع افغانستان است مورد اجرا قرار دهد . شورا باید اجرای معاش به سربازان افغانی از جانب اتباع خارجی را منع قرار دهد .

9- شورای ملی ، هر گونه مداخله ی نیروهای بین المللی در امور داخلی و روند های مهم دولت داری ؛ چون : انتخابات ، تشکل احزاب و نهاد های مدنی ، عزل و نصب ماموران ملکی و نظامی و غیره را ممنوع نماید .

10- شورای ملی ، ضرورت حضور نیروها ی کشورهای اسلامی را در کنار نیروهای غربی مورد بررسی قرار دهد ؛

11- شورای ملی مفاد اعلامیه های امضا شده توسط حکومت را که با مسما شدن به " اعلامیه ی مشارکت استراتژیک " اسباب نگرانی منطقوی و خطر انقیاد افغانستان را در قبال دارد ، ملغی اعلان نماید .

